

PER OG VERONICA ORDERUD SNAKKER UT OM DOMMEN, MEDIENE, GÅRDEN, SONINGEN OG HVORDAN ORDERUD-SAKEN HAR FORANDRET DEM SOM MENNESKER

Per Orderud:

Jeg vil vinne denne saken. Jeg nekter å gi meg, sier Per Orderud til VG i det første intervjuet han har gitt norsk presse siden han ble dømt.

Jeg ønsker å rette opp det feilaktige bildet som er skapt i mediene av Veronica og meg.

At hun er manipulerende, kald og hensynsløs, og at jeg er den underdanige som hun snurrer rundt lillefingeren. **De som kjenner oss vet at det ikke er sant. Det er ikke sant.**

Veronica blir lei seg bare hun tror hun har sagt noe galt til noen. Hun har heller aldri hatt noe med økonomien på gården å gjøre. Den har alltid jeg tatt meg av.... Jeg har hatt tillit til at retten ikke lot seg påvirke av pressen. ... **Jeg trodde vi ville tjene på å holde en lav profil. Jeg tok feil.**

Det er kanskje et paradoks at jeg ønsker å snakke med mediene nå, men jeg trodde på rettsstaten ...**jeg trodde at retten ville dømme uhildet og rettferdig. Det skjedde ikke.**

Dommeren gjorde seg opp en mening allerede første dag, og da dommen skulle skrives, virker det som om han startet med slutningen og deretter forsøkte å bygge opp en slags logikk slik at alt skulle passe. **Jeg har mistet mange illusjoner.....** Selv statsadvokatene mente jo at det ikke var nok beviser til en tiltale.

Jeg reagerer på at enkelte sier at dommen er knusende. Hvordan kan de si det?! **Saken er jo uløst,** hvordan kan de bruke det mot oss?

Per Orderud mener at dommen er dårlig begrunnet, og har flere logiske brister.

Herredsretten har plukket litt fra en rekke forskjellige forklaringer, slik at de til slutt har fått et bilde de mener kan passe. Jeg mener **dommen er en eventyrfortelling.**

Om fengslingen

..Det å bli fengslet kan jo ikke beskrives. Ingen som ikke har opplevd det, kan noensinne forstå hvordan det er å miste sin personlige frihet. Man er fratatt selvrespekten. Umyndiggjort. Er hele tiden prisgitt andre. Det bryter en mer og mer ned. Man kan aldri bli vant til det. Nå savner jeg mest det å være sin egen herre ...drive med det man trives med.

Det er slitsomt å drive gård, men man er sin egen herre. Det er uendelig mer givende enn noen pengesum kan beskrive. **Jeg er bevisst på at jeg forvalter denne gården på vegne av generasjoner bak meg, og generasjoner som kommer. Derfor ønsker jeg også etter hvert arvinger som kan føre gården videre.**

Per og Veronica har sett hverandre fire ganger siden dommen i Nes herredsrett for fem måneder siden. Atskillelsen fra Veronica er veldig tung å bære.Det er fantastisk hvordan mine venner og min familie har stilt opp. Det betyr mye for meg at mange er engasjert i saken og støtter meg.

Jeg ble utrolig skuffet da det ble bestemt at saken skulle gå på Åråsen stadion. Jeg skjønner at mediene har et behov, men føler at de tiltalte blir borte i dette behovet.

Jeg kan ikke tenke at jeg blir dømt. Da hadde jeg ikke sittet her i dag.

Jeg er blitt en helt annen person.... **Jeg har mer enn nok med å holde hodet oppe.** Jeg kommer aldri til å bli det samme mennesket som jeg var før. **Jeg er så skuffet over landet jeg lever i. Jeg tenker at jeg kanskje bor i et galt land.**

Veronica beskriver livet slik:

Som å være ufrivillig deltaker i reality-TV, bortsett fra at prisen ikke er på en million kroner, men 21 års fengsel.

Livet bak murene er veldig vanskelig å forklare for en som ikke kjenner det. Hvordan menneskeverdet ditt blir tatt fra deg, alle ydmykelsene du må gjennomgå. Å bli strippet, ransaket og undersøkt etter ethvert besøk, å få brevene gjennomlest – at cella plutselig blir ransaket. Det er kort og godt utrolig nedverdiggende. **Man blir fryktelig nedbrutt.** Jeg tror ikke man takler det noe bedre etter en tid heller. **Det er en spiral en bare stuper utfor.**

Hun virker sikker på sine egne meninger, og innrømmer at hun har endret politisk standpunkt i løpet av varetektstiden.

Jeg har alltid vært konservativ, med stor tro på samfunnets institusjoner. Jeg har hatt høy tillit til politi, påtalemyndighet og rettsvesen. **Kvelden før tiltalespørsmålet skulle avgjøres, lå jeg hjemme i senga og tenkte: Slapp av! Dette er ikke Tyrkia. I Norge tiltaler de IKKE uskyldige personer!**

Jeg er blitt annerledes, og mykere, mye mer samfunnsengasjert. Tiden i fengselet har gitt meg et annet syn på mennesker jeg tidligere bare stemplet som kriminelle stoffmisbrukere. **Så enkel er ikke verden.**

Veronica Orderud roser støtten fra familien, vennene, støttegruppen og ukjente. **Uten alle dem som støtter henne hadde ikke dette vært til å holde ut.** Jevnlig mottar hun til dels betydelige mengder post. **Jeg savner Per, og tenker mye på mor.** Jeg synes utrolig synd på henne og føler mye ansvar overfor henne.

To eksamener har hun avlagt i høst. Tilbakemeldingene fra sensorene tyder på at det har gått bra. Nå har hun igjen ett år pluss hovedfaget før hun er ferdig utdannet veterinær.

Studiene er min forbindelseslinje til livet der ute. De minner meg på at dette – livet i fengselet – ikke er mitt liv.

Heller ikke Veronica var forberedt på at hun kunne bli dømt i herredsretten.

Jeg trodde at dette skulle gå bra, **at retten skulle forstå at det ikke var noen sak mot oss.** Jeg hadde ikke klart å komme gjennom dette hvis jeg skulle ha trodd at vi kom til å bli dømt.

Også i lagmannsretten er det for meg bare ett alternativ: At vi klarer det. Jeg klarer ikke å akseptere tanken på at vi skulle bli dømt – at de skal ta 15 år av livet mitt for noe jeg ikke har gjort. Mine håp for fremtiden er å komme tilbake til Sørumsand og leve et helt vanlig liv igjen. Per og jeg har jo snakket om det å få barn også ...

Veronica Orderud er sterk kritisk til mediernes håndtering av Orderud-saken og omtalen av henne. Jeg kjenner meg ikke igjen i bildet som er skapt. **Reaksjonene fra dem rundt meg bekrefter vel også at jeg virkelig ikke er slik som jeg er fremstilt.**

Før rettssaken hadde jeg tillit til at dommerne skulle bli litt kjent med den virkelige Veronica – men jeg tror at bildet som ble skapt i mediene, ble for massivt. **Jeg var nok for naiv – jeg trodde at det negative bildet av meg i mediene skulle endre seg i løpet av saken. Jeg oppfattet dekningen som veldig fiendtlig, og det var vondt.** Jeg mener at pressen har vært for ukritisk til politiets versjon og hadde håpet på en kritisk, undersøkende journalistikk.

Dommen er skrevet sammen som en historie som samsvarer med historiene skapt i mediene. Jeg føler at vi ikke ble dømt først og fremst på bakgrunn av det som fremkom i retten, men mer på bakgrunn av det som sto i avisene. **I tillegg klarte politiet å rote bort bevis, unnlate å sikre bevis og ødelegge bevis. Jeg mistet tilliten til rettsstaten i løpet av saken.**

Veronica Orderud tror at saken kommer til å bli oppklart.Mange må jo vite mye om saken. Disse personene har ikke vitnet. Jeg tror det må være personer i kriminelle miljøer. Jeg tror at drapene kan bli løst ved at enkelte personer pågripes i forbindelse med andre kriminelle forhold, som narkotikasaker. Og at de vil snakke med politiet om Orderud-saken i et forsøk på å få nedsatt straff.

Utdrag fra VG 17.11.2001